

HORSKÉ KOŘENY.

Napsal Karel V. Reis.

TA SRDCE.

IX.

"Snad bys dneska neplakala, holka, Aleska — o křtinách. Ale se dnes neděje, třeba Josef Křtina, je můj a křtinám ho nedám."

"Nedáte — měl jste tu být prve, Jozo, to byste byl slyšel, co se na nás spalo. Byla tu Lojzova!" povídala Křtinka.

"I je jí pořad ještě čertí berou," tekl Józka slevkaje svůj svačebník.

Lašůvka máje stále ještě čepici na hlavě, přecházejíc ve svém tvrdém modrém šosáku po svatnici.

"I my jsme také malou kapitolku po postech, no, to jiná není, kmotra, něco za něco," zasmál se Lašůvka.

"Snad si na vás nepočkala?" ptala se Křtinka.

"I to ne, to ne, ale na late. Toť víte, kněžičko rádi neví, když jim takové dítě přinese ke křtu. Pan farář juž jednou po ztořvi mi vzákal, však jsem o tom Józovi vypravoval," vykládala Lašůvka.

Tonka při té řeči tiše plakala. "Ale já se na to chystal a dneska jsem všechno pěkně milé mu duchovnímu vyložil. I fku, no, je pravda, holka je v chybě, ale měla jistotu, že bude svatba, to je to! Kdo pak může za člověka? A když jí ten šavel zvěřil k vůli jiné a nechá ji v hanbě, a tyhle strejce se jí ujme — chudák strejce, opuštěný vdovec — je to přece křesťanská láska!"

"A ten šavel se juž oženil?" ptal se mne pan farář. I fku: Jako by nic, proto sem holka utekla, že se na to nemohla dívat. I povídá pan farář: "To je arcí jiná historie! Teď kdyby se matka tohohle kloučete mohla vdát! To je to, jednostpane, to je to, ale kde pak si ji dnes kdo vezme, vždyť je dostupná taky za svět. Pokyvoval, pokyvoval, a povídá: 'Ale to přece, brachu starý, zkušený, uznáte, že mi to nemůže být jedno, aby v mě farosní byly takové pády — no, jsou, jsou, člověk si nepamuje, ale aspoň ne v takovýchýchto lidí, jako je tuta přítomný Jozef Nepovím. A povídá pan farář: 'No, Nepovíme, máte tu holku ráda a dítě taky, třebaže není vaše, jste vdovec, živobytí máte, no, udělejte křesťanský skutek!'" — Lašůvka rozkládá stoje před postelí; v tom svém rozsvíceném šosáku byl jako kazatel.

Zamířel se chvíli a ve svatnici bylo ticho úplně. Tonka hleděla na dítě, Křtinka stála u kamen strnulá a Diabolka ve hlavách postele slezla.

"Jak to milý duchovní tekl, já se zasmál a dívám se na Józku. Pan farář povídá: 'Co se smějete? a trochu se durdíl. I fku, jak bych se nasmál, když takhle věc nosím dáno v hlavě a cestou jsem o tom Józovi vykládala. To jste měli vidět Józku, hleděl jako utarovaný."

"Nedějte se tak, Nepovíme, či nechcete to udělat?" povídá kněz. "Já, jednostpane, proč pak — ale já jsem starý člověk a panuju na svou nečůlku."

"Starý člověk — právě, že jste starý člověk, dobrák, rozumný člověk, který něco zkusil, vždyť znám, co jste udělal pro nečůlku. Vemte mě, že lepšího skutku udělat nemůžete! Kdyby holka nebyla hodná, kdyby to byla nějaká Boha spuštěná, ani bych nepromluvil!"

"Iau, inu, jednostpane," povídá Józka, "ale jsem starý člověk a holka je mladá!"

"Mladá, teď už není mladá, jak bývala. Slyšela Lašůvku, nějak to přivede ke konci, bude to na všechny strany dobře, pro Nepovíma, pro matku i dítě."

"I fku, jednostpane, dobře, tuže jsem už o tom uvažoval, a protože je všechny mám rád, rád bych to taky viděl, ale Bůh sám ráčí mne chránit, abych je do toho nutil, zvláště Toničku, nebo nic platno, je mladá a je to na celý život. Nedějte se, aby jednou na Józku nebo na starého Lašůvku narážela. Pak nám Jozefka pokřtí, stávil jsem se ještě u Bětušky, aby taky v hrobě o všem věděla, a teď jsem tu."

myslela a vidíte, ten Zlevor nám o tom taky mluvil."

Křtinka juž byla u Tonky a držela jí kolem krku. Lašůvka žmoulaje obarek, v šosáku svým přebíhal po svatnici jako splašený. Po chvíli podala Tonka dítě matce a upřít se u posteli a stála k Nepovímovi. Zírali na ni a šmál.

"Strejčku, chtě mne neopustil, a kdybyste chtěl, já bych vám dobře hospodařila."

Nepovím se na ni podíval a spustil pláč.

"Holka, holka, abys k vůli mně zaprodala mladý věk —"

Tonka hleděla jej po hlavě a slyzy kanuly jí do jeho vlasův. —

Ke konci května byla u baráček Nepovíma svatba. Když v chalupě zvěděli, co se v baráku stalo, dělali zle, protože jim ke všemu přišla Málka z kraje domů. Vyprávěla, že se tetka bude vdávat a k tomu nějakou svobodničku. Ten co je pravda, chtěl, aby tam Málka zůstala, viděl, že jí nevyhání, ale — vyhnala jí tetka sama. Lojzova pustila se k sestře. Toť byly starosti! Baráči měli pokoj.

Ze to Lojza přiběhl na bratra, aby, když chce takto vyvádět, dříve s ním se vyrovnal, a napačtil si po jednéce za dvoje modlení, dvojku za Otčenáše při pohřbu, potom útratu v hospodě a všechny starosti — zkrátka desítku.

"Zaplať ti všecno Pánbůh," děkoval mu baráček vypočítávaje, čeho si žádal, "a nemusí mezi námi být žádná mrzotost, vidíte teď sami, jaká k vám Veruna je a koho jste mi sem chtěl nasadit!"

Lojza shrábl peníze, mrkal rychle, ale nepromluvil.

O svatbě baráčekého byla zase vesnice vzhůru. Svatebníci jeli na dvou vozech: V prvním seděl Józka s Tonkou, jež měla v náručí svého synka; chtěla po oddávkách odjet do Vídně. Ve druhém voze Lašůvka a Křtinka s Křtinkou. Vezi je sám představený. Z chalupy dávali se zase jen pozdálci, ale u jiných domků stálo všechno venku.

"Hele vdovec, vidíte ho, jen jen září, jako mladík!"

"On ten Józka Nepovím je pořad stejný, přece mu mnoho nemůže scházet do šedesáti, ale co ho znám, je pořad stejný."

"To jsou takové suchoparové."

"A takovou mladici, která není ani bez peněz, to by Běta koukala, dobře jí, že hnije, ta by se byla pěkně dočkala!"

"No, to by si tu holku přece nebral —" zachechtal se Rohlík.

Paříž.

(Píše J. D. EDUARD NAVRÁTIL.)
I.
Les grands boulevards.
(Všecky boulevardy.)
Dobrodružství.

Ulice de la Paix, jež patří k velikým boulevardům, jež jedna z nejkrásnějších ulic Paříže. Jest třeba však navštívit ji od 12 hod. v poledne do 1 hod. odpoledne, v okamžiku, kdy dělnice vycházejí z dílen velikých oděvních závodů a oživují svými smejícími se skupinami, svým mladistvým pábem, svou dětskou, lidovou veselostí vzhůru této ulice boháčů, ohromných závodů, stápějících se v záti diamantů a šperků. Od 3—5 hod. odpoledne jest zde předhlídka ekypáž. Dámy světa i polosvěta, které útrací za své toalety rožné škůlky, sedčajíci po avenue de l'Opéra, jak neohroženě podkšajjí své sukne, jako by byly na venkově. Skutečně, ukazují nejkrásnější malé nožky, o jakých jen možno snížit. Žádná žena na světě nepodkšá sukne tak pábavě, elegantně a koketně, jako činí Pařížanka. "Za deště poznám nejlépe pravou Pařížanku," pravil mi mladý můj francouzský přítel. — A v Paříži i vtr jest galantní!

Sequana dělí Paříž na dvě části: na levé břeh a pravý břeh. Každý tento břeh tvoří pro sebe svět docela rozdílný. Na pravém břehu nalézá se svět obchodní a finanční. Na levém břehu je svět studentů. Hlavně čtvrt latinská, t. j. čtvrt, kde nachází se všechny střední a vysoké školy Paříže, čtvrt to aristokracie duševní, třeba bez jmění. Zde nacházejí se "College de France," university, museum Cluny, luxemburšká zahrada, pantheon (slavní), zoologická zahrada, obervatoř, les Gobelins, ministerstvo a sněmovny.

Tepna levého břehu, "mozku Paříže," jest, jak jsem již na jiném místě podotknu, "Boul Mich," boulevard St. Michel-ský. Zde vidíme najednou život veselý a život zasvěcený práci duševní. Svou originální fyziognomii povinen jest jen tím zvláštním typům, jež jen zde potkáme, výjevům a projevům "buržoazní zlaté mládeže a lásky," jež zde vidíme a slyšíme stále živými kavárnami. Vidíme zde v kavárnách veselé skupiny polytechniků v jejich uniformě, důstojníky posádky pařížské, vášnivě hráče whist a tric trac, studenty fecké, rumunské, ruské, srbské, německé, perské, žaponské, čínské, anglické a americké, tlouci zde časopisy svých zemí.

Večer plní se kavárny dámami z polosvěta z levého břehu. V extické kavárně "Vachete" (kravická) schází se Peruanci, Argentinci, Čilští občané, bohatí černosi, synové z bohatých venkovských rodin a milovníci pokru a bacarratu. Zde jest hojnost piva haddého i rozličných líkerů. Zde počíná v různých kavárnách bursá lásky již o 5 hod. odpoledne. V lež je boulevard St. Michel, kde křídí veliké množství omnibusů, tramwayů kočkových, parních i elektrických, velmi živý a malebný.

O luxemburškém parku neb zahrádce jsem se již zmínil na jiném místě. Všecka třeba ještě něco připomenouti. Luxembourg zůstal studijním a "studentek." A vskutku chybělo by něco v životě čtvrti latinské, když Luxembourg neexistoval. Jest to malý rájek pozemský a v pravdě dcery Eviny nežní tam líhcu.

Skutečný Luxembourg, veselý, živý Luxembourg mládeže jest Luxembourgská terasa. V červnu, kdy kaštaný utvoří husté zelené koruny a vrhají stín na aleje, milenký a milenci zdají se zde kvést jako houby po dešti. Kolik lásek vzniklo u nohou Veléda de Maindron a skočil to Bullier... a jinak. Dámy zde nejsou příliš vybiravé ve svých láskách. Od září Luxembourg jest rendez-vous navaček z venkova, zvaných "šitice" — které přicházejí pokoušet své štěstí do Paříže. Najdou zde ve studentu milovníka, ochránce a záštitu. Kolik roztomilých tanečnic, majících dnes zvučné jméno, začalo procházku v Luxembourg.

Malebná a zajímavá je chvíle, kdy od čtyř do pěti odpoledne hraje zde hudba. Zástupy procházejí se alejemi a kolem velikého kiosku jest jako ve vělničku. Úsměvy, pokyny, smích, hlukot ozývá se se všech stran. Společnost tvoří skupiny nebedí na židličkách v kruhu a zdá se, jako by si stvořily salón pod širým nebem.

Život čtvrti latinské zjeví se zde tomu, kdo zná pozorovat tak malebné scény.

Z ČESKÝCH VLASTÍ.

Dež dle stonou se studní. Politování hodný případ, zavádějící jednání redaktorem dozorem, jednání nedostatečným obrážením stalo, udá se v pátek dne 17. m. m. v Troji u Prahy. Dež dáti manželé Zemanových, čitý Václav a Jetta Antonie, bráky si na dvoře domkáře Ječného, kde rodíče jejich bydlí v podnájmu. Do staj se k desíti huboké studni, spády do ní a utonou. Asi po půlhodině hledání obě děti nalezeny, arci již jen jako mrtvolky. — V nebláhném případě zavedeno přípravné vyjednávání proti bezpečnosti života.

Vraha a sebevraha. Zpráva děsného obsahu roznesla se v pondělí 13. m. m. okolím obce dubinské, ležící v sousedství Sedmihořek. Kočí místního statkáře pana Antonia Pačta zavraždil 16letou sličnou dceru Mateuku, připadnou jí o 11 hod. dop. v komůrce. Keď se právě oblékala do nových šatů. Zasadil dvěma to smrtelných ran nožem do prsou, do hlavy a do šíje. Po činu vyběhl vrah přes pódnu na nejvyšší místo střešy a bodl se tam týmě nožem několikráte do prsou. Mrtvolka jeho nalezena za hodinu po tom, když našli mrtvolu nešťastné dcerušky statkáře. Co bylo příčinou kravé události, posud zjistiti se nedalo.

Domnělý pokus otravy. Ve Státnicích u Prahy udá se dne 14. m. m. případ, který v celé obci způsobil nemalé zrušení. V domku číslo 18 žijí manželé František a Anna Horvorkovi, kteří teprve asi 7 měsíců jsou svoji. Horvorka jest nádeníčkem v cihelně. Když odebral se dne 14. m. m. časné ráno do práce, vzala jeho žena hrnček od kávy, kterou byl právě vylil a zbytek vliil do své kávy, které vypila. Zarazila ji však divná příchut a proto kávu přelila a tu našla několik, asi jako hrách velikých zrníček, po fosforu páchnoucí. Uděšená sdělila svůj objev rodičům a starostovi obce, jež ihned oznámil to četníkům. Při vyšetřování Horvorky, které udělalo se po kávě nevolno, sdělila tetu četníkovi, že se domnívá, že muž jí chtěl otrávit, protože žemá k milostnému poměru, jaky zapředl s jistou Barbarou Jarolovou. Na základě oznámení četníka přibyla hned do Státnic soudní komise, jež podezřelé předměty zabavila a odnesla k blízkému prozkoumání, jedná-li se tu skutečně o pokus otravy.

Pan revisor vlaku a pes. Zertová historika vypráví se v krakovičské železniční státní dráze o revisoru vlaku, jistém B. V kousání svých povinností přišel horlivě zpozoroval těchto dnů, že ve vlaku z Prahy vyjíždějším sedl u okénka jakási dáma, která pečlivě přikrývá látkem malého psíka. Aniž by věnoval psíku větší pozornost, obrátil se na dotyčnou dámu s dotazem, má-li na psa listek. Utínil tak strážlivě lánanou četníka, protože jest Polákem a jeho dorozumivací řečí jest němčina. Když dáma otázku jeho nerozuměla a on opět nepostihl výklad její slov, zavolal do kupé konduktor, který rovněž marně snažil se panu revisoru vyložit česky, že pes jest z porculanu. "Sie muss zahlen, Hund wie Hund", rozhodl pan revisor, který stále neměl tušení, že pes jest z porculanu. Na nejbližší stánci zavolal si na pomoc pana přednostu, jež osobně se přesvědčil, že pes je porculanovou figurkou a pana revisoru použil, že na takové psy není žádného tarifu. Za velkého smúchu upustil pan revisor kupé, přesvědčiv se dříve na vlastní oči a hmatem, že skutečně pes ani netěká, ani nekoše.

Odsouzený stílel v žaláři. Dělník František Turecký, 28 rok starý, do Chodova přišelší a v Radčích bydlící, několik let života svého strávil v nuceném pobytu v trestnici na Pankráci a přivykli ozvěni žaláře tak, že na svobodě necítí se dosti šťastným. Letos na jaře, když se příroda probouzí a nové životy, bylo Tureckému teskně tak, že za každou cenu chtěl se dostat do žaláře. Šel na Karlovo náměstí a zbral tak, aby ho policista viděl. Když byl Turecký zatčen, dopustil se zločinu uražení Velčenstva. Dne 6. dubna byl Turecký pohnán před trestní senát, který mu vyměřil trest těžkého žaláře v trvání 10 měsíců. "Tak málo?" zalkal Turecký po rozsudku. Není vyloučeno, že už tehdy v hlavě Tureckého nebylo vše v pořádku. Sotva že pobyl v žaláři tři měsíce, byl v novoměstské trestnici v sobotu 11. m. m. náhle stížen chorobosí a nařízením soudních lékařů byl prostřednictvím bezpečnostního oddělení odvezen do zemského ústavu pro choromyslné.

Dědičské utonulo. Čtyřletý synek a půlletý roku stará dceruška kováře Václava Slabocha v Mladé Břevnově hráli si na silnici před domem bez dohledu dorostlých osob. Tato neopatrnost matky

privodila malému děvčátku předčasně smutný život. Dceruška Marie přilhlila se k okrají dva metry hluboké vodní nádrky před čp. 19 v Mladé Břevnově, nabhu se se přilhl a posuhyli rovnoběžy, spadla do vody. Za chvíli ká košem dělnice Anetka Náprstková, dítě z vody vytáhla, ale veškeré pokusy vzkřísiti je, byly bezvýsledny. Mrtvolu obledal lékař z Liboce a dal svolení, aby byla bez pitvy pohřbena. Na rodiče učiněno trestní oznámení pro nedostatečný dozor na děti.

Kterak se léčí rheumatismus. Bolestnou touto chorobou je stížena 60letá Marie Linhartová, školnice v německé škole u sv. Trojice na Spálené ulici v Praze. Stařena, bolestí trýzněna, provozovala již každý způsob léčení, který jí byl předpřipovanými lékaři doporučen. Kterási zkušená žena radila školnici, aby si opatřila vřelou koupel a nohy do ní vložila, potom že bolesti přestanou. Linhartová 15. m. m. odebrala se do Králových lázní a pustila si do vany vřelou vodu, v ní vydržela jen krátkou dobu. Pojednou ucítila děsnou palčivost a bolest se zrovna svíjela. Na její nářek přikvapily služebné a na nohou opatřeny naložily do drožky, v níž byla odvezena na záchrannou stanicu. Lékaři nohy stařené obvázáli a pak jí dopravili domů. Tento způsob léčení rheumatismu naprosto se nedoporučuje.

Živelní pohromy. Z Jarova u Berouna se píše: V pátek dne 17. m. m. odpoledne přihnala se od jihozápadu na obec naši strašná bouře s krupobitím, jakého není u nás pamětníka. Kroupy zvící houbilho věje — některé i větší — prudkým víchem metány do neposečených rolí a než zotavili jsme se z ohromení, byla veškerá úroda, do níž jsme všecnu naději skládali, zničena, obilí úplně se zemí srovnáno, stromy s ovocem i listím otlučeny, chrašt' tepy záplna utrazena. Stařila chvěla na vykonání pravé spousty v naší těžce zkoušené obci. Přival vody z černých mraků dokonala pak zkázu, o níž svděčí ještě dnes strhané rokle v polích a na mat utlučená obilná pole. Po úplné neúrodě pícnin skládali jsme veškeru naději v nastávající žne tak slibnou po několika bishodářských vlahách — nyní však máme všechno zničeno! Ještě dnes v sobotu leží v úpadech kusy ledu. Následkem nedostatku se všech strano na nás zefičilo jsme se proti krupobití nepostihli, abychom ušetřili veliké poplatky a nyní stojíme před nahou bídou. — Také z obcí Loulna, Malbova, Suchomast a z části Tetína, Toliboky a Konopřav std. docházejí nás o škodách tímto krupobitím způsobených velice truchlivé zprávy. — Ze Želenic u Slaného. V neděli dne 12. m. m. rozpoutala se nad krajinou slánskou velká bouře, která způsobila nenahraditelný škod na letošní úrodě. V obci Želenicích sjel blesk do hospodářského stavení pana Kráie a zapálil je. Celé hospodářství leho popelem. Pouze úsilovné námaze hasičů z Podlešna, Slaného a okolních míst děkavati nutno, že obmezil se požár jen na stavení pana Kráie.

Zdroj pravého blaha. — Pan Jakub Šmíd ml., Bowden, N. D. podává svůj objev v dopisu na majitele Dra. Petra Hoboka. Pán ten píše: "Vaše léky, Hoboko, Léčivý Olej a Žaludce! Silněl zasluhuji kreditu. Můj tchán vyléčen byl z prudkého případu bahenní zimnice a mrzotého svrbení kůže vaším Hobokem. Zdraví je pravě měšit a stav tento lze nřetři užítím vašich léků." To je pravda. Stojí též za vědění, že Dra. Petra Hoboko není lékem lékařnickým. Lze je pouze obdržeti od zvláštních jednatelů místních nebo přímo od vyrabitele, Dra. Petra Fahrneye, 112-114 So. Hoyno Ave., Chicago, Ill.

Přijme se společnice! Spofádaný muž v prostředních letech, majitel malého sice, ale dobře jdoucího a výnosného závodu, hledá společnici, která jest v Americe rozena a schopna věsti knihy a obchodní korespondenci v řeči anglické. Jenom opravdové nabýdky s příložením podobizny zašlete na adresu F. L., P. O. Box 84, Loomis, Wash. Za přísnou mlčenlivost ručí se ctí. (50

NORTH--WESTERN DRAHA zkrácení času, zlepšení obsluha 2. listopadu. Denní chicagský zvláštní vlak vyjíždí v 7.30 ráno místo v 7.00 ráno. V touz dobu přijíždí do Chicaga. Denní St. Paul Mnps. expresní vlak vyjíždí v 7.10 ráno místo v 6.55. V touz dobu přijíždí do St. Paul--Mnps.

Čís. 2 Overland limited do Chicags v 7.45 večer, má spaci roxy pense. Dáleko rychleji jede na západ, z Chicaga do Omaha. North Western to může učiniti

Místní úřadovna: 1401-3 Farnam ul.

Chladné Colorado

Můžete dostat po celé létě listky po Burlingtono Denver, Colorado Springs neb Pueblo za \$17.50 na cestu tam a zpět.

Všle uvedené jest jeden důvod, proč byste měli trávit prázdniny své v Colorado—jiný jest, že můžete žiti velmi levně, scenerie jest velkolepá, podnebí chladné a příjemné.

Pořete si pro naši Colorado příruční knížku, jež vám poví, jak levně a uspokojivě můžete strávit letní prázdniny v Colorado.

J. B. REYNOLDS, City Pass. Agent
1502 Farnam ul., Omaha.

NO MORE BLUE-MONDAYS SWIFT'S PRIDE SOAP

Good in hard water and good in soft water

Made by SWIFT & COMPANY

Swiftovo Pride mýdlo jest nejlepší mýdlem, jakého lze ku praní prádla dostat. Setřte svého prádla—nikoliv obalův.

FAUST nejčistější PIVO V TRHU

a nejlepší

... Čepuje žoviální náš hostinský ...

John Ondráček v Národní Síni.

O chuťný zákusek není u Johna nikdy nouze. Kromě výtečným st.-louským malvazem obelouží vás též výbornými a lískery a jemnými doutníky. Navštivte jej a podrobě jím nepůjdete.

Podzimní období započalo 1. září.

Katalog zdarma.

Rohrbough Bros.

majitelé, 17. a Douglas ulice.

KURSY—Pravidelné obchodní, přípravné, pravidelné složený, časopisecký, strojpi senky, telegrafní, krasopisecký, krasočetnický, právnický a školní.

VÝHODY—Kolejní kapeska, kolejni orkestr, literární spolek, sprechové lázně, školník, burza, listárna a vřelové lázně.

POZIMNÍ OBDOBÍ—Započalo 1. září. Nové titly ve všech odobřech.

PRÁCE ZA TRHÁVU—Strava poskytnuta za třibodinovou každodenní práci.

KATALOG—Elektronní, nový, ilustrovaný katalog každému zdarma.

Adresa: ROHRBOUGH BROS., OMAHA, NEB.

HOTEL PRAGUE

ČESKÝ HŮSTINEC u města Prahy.

na rohu 13. a William ul., Omaha.

Čistě a pohodlně zařízené pokoje pro cestující, jakož i výborná česká strava a vzorná obsluha. V turistické obdřižte výhodný STORŽŮV LEŽÁK nejlepší druhy vína a líkerů a nejmenšího doutníky.

Krajané, zavštivte li do Omahy navštívte, ubytujte se v hotelu Praha a ušetřte nejenom peníze, ale zhravte si i velikých a snůd.

Teč. 11824. O přílož krajanů žádá VINČENC J. DOBROVSKÝ.

Lee-Glass-Andresen Hardware Com.

—profitaři ve velkém—

Tlačné, vyráběné a ukovány plechové nářadí — Činovaný plech, železný plech a kovové zboží — Otvěráč dřát, hřebíky, nožíkové zboží, nokyly, stělné zraně, náboje a sportovské zboží.

9th & Harney ulice. Omaha, Nebr.

HAMBURSKO-AMERICKÁ LINIE.

Společnost tato udržuje celý rok pravidelné spojení s Evropou dvojnásobnými loďmi. Nejrychlejší jízda z New Yorku do Hamburku. Loď odjíždí ve čtvrtek v sobotu.

HAMBURG-AMERICAN LINE

37 BROADWAY, NEW YORK.
159 Randolph St., Chicago, Ill.

Paroplav. Spol. Sev.-německého Lloyd.

Po parolodích expresních nejrychlejší jízda přes moře za 5 dní 15 hodin a 10 minut.

NEW YORK A BREMEN.

Pravidelná doprava po rychlých expresních parolodích. "Kaiser Wilhelm II." "Kaiser Wilhelm der Große." "Kaiserin Wilhelm." Kaiserin Maria Theresia.

Pravidelná doprava po obnoblích dvojnásobných parolodích, a 1000 tónach, 300 stop dlouhých, 60 stop širokých. "Grosser Kurfürst," "Barbarossa," "Königig Louise," "Friedrich der Große," "Königig Albert," "Prinzess Inna." Pravidelná poštovní doprava každých čtvrtky "Hilfeto," "Maito," "Necka."

Společnost doprav.

Každou sobotu—"Laha," "Trava," "Hobensollern"—O poutení oblední jízdy v kajetě a mestpalubě, cen std. obraťte se na

JELRICHS & CO., 5. Broadway, New York

H. CLAUSENIUS & CO., 90-92 DEARBORN Street CHICAGO, ILLINOIS.